

Grundlaget for den konkrete vurdering er den overordnede planlægning og kommuneplanlægningens retningslinjer for udviklingen i det åbne land og landsbyerne. Disse retningslinjer er netop fastlagt på baggrund af en samlet afvejning mellem beskyttelses- og erhvervsinteresser i bred forstand og med baggrund i den kortlægning og planlægning som er tilvejebragt for hvert af de enkelte interesseområder. Ved en ansøgning om ny bebyggelse i landzone har kommunalbestyrelsen ret og pligt til at virke for både kommuneplanens gennemførelse og den overordnede planlægning, herunder landsplandirektiver. (Regionplanernes retningslinjer er pr. 1. januar 2006 tillagt retsvirkning, som om de var udstedt som landsplandirektiv efter planlovens § 3). Kommunalbestyrelsen skal – uanset planlægningen - foretage en konkret vurdering af hver enkelt ansøgning.

I de tilfælde, hvor det ansøgte byggeri skal gennemgå en fuld procedure efter VVM-reglerne, må det forventes, at virkningen på de landskabelige værdier, bliver belyst i forbindelse med denne miljøvurdering. Lovforslagets § 22 er således i praksis kun relevant for de ansøgninger, som ikke skal gennemgå en vurdering af virkninger på miljøet (VVM).

Til stk. 2

Lovforslagets § 22, stk. 2, svarer til planlovens § 36, stk. 2, 1. pkt.

Lovforslagets § 22, stk. 2, viderefører kommunalbestyrelsens mulighed for at regulere beliggenhed og udformning af erhvervsmæssigt nødvendigt byggeri, der opføres uden tilknytning til de hidtidige bebyggelsesarealer. Den gældende praksis efter planloven er beskrevet under bemærkningerne til stk. 1 (se det første tilfælde). Kommunalbestyrelsen kan ikke efter denne bestemmelse nægte tilladelse/godkendelse til at opføre erhvervsmæssigt nødvendigt byggeri, men kan alene vurdere beliggenhed og udformning af bygningen, herunder anvise en alternativ beliggenhed.

Til § 23

På baggrund af ansøgers oplysninger og den indsendte miljøredegørelse, samt eventuelle justeringer af etableringen, udvidelsen eller ændringen udfærdiger kommunalbestyrelsen en vurdering. Miljøvurderingen skal tage udgangspunkt i den ansøgte etablering, udvidelse eller ændring i forhold til forureningen fra det samlede husdyrbrug og omgivelsernes forureningsforhold og sårbarhed. En godkendelse af husdyrbrug omfattet af § 11, skal indeholde en vurdering af den ansøgte etablering, udvidelse eller ændring, en begrundelse for afgørelsen samt almindelige vilkår til

forebyggelse af forurening og gener for husdyrbrugets etablering og drift. Hvor det følger af miljøvurderingen, at der bliver en væsentlig påvirkning af omgivelserne, skal der i afgørelsen fastsættes vilkår for hele husdyrbruget.

Der vil i en kommende bekendtgørelse om godkendelse af husdyrbrug blive fastsat en regel om kommunalbestyrelsernes samarbejde i de tilfælde, hvor driftens samlede arealer er beliggende i flere kommuner. Udgangspunktet er, at det er den kommunalbestyrelse, hvori det ansøgte anlæg er beliggende, der udfærdiger godkendelsen til anlægget med de i kommunen tilhørende arealer. Denne kommunalbestyrelse får endvidere ansvaret for at tilføje de eventuelle vilkår, som en anden kommunalbestyrelse har vurderet nødvendige at fastsætte på de arealer, som ligger i denne kommune. Er der tale om en samtidig ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring af flere anlæg beliggende i flere kommuner er udgangspunkt fortsat, at det er kommunalbestyrelserne, der er godkendelsesmyndighed for det enkelte anlæg, men med samarbejde om udarbejdelse af arealgodkendelsen.

Ud over et generelt krav om ammoniakreduktion fra anlægget, jf. § 34, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen vurdere om husdyrbruget har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forurening ved anvendelsen af bedste tilgængelige teknik og om husdyrbruget i øvrigt kan drives på stedet uden at påvirke omgivelserne på en måde, som er uforenelig med hensynet til omgivelserne.

Er der tale om en placering i nærheden af sårbar natur eller sårbart grundvand eller overfladevand, skal der stilles relevante skærpede krav til begrænsning af forureningsgener i forhold hertil. Er der tale om nabo- og bynær placering skal der stilles relevante skærpede krav i forhold til begrænsning af forurening og gener fra eksempelvis lugt. Ligeledes skal der stilles relevante skærpede krav til varetagelse af hensynet til de landskabelige værdier, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 2, nr. 7 og 8. Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 27 og § 29, stk. 2.

I vurderingen af lokaliseringsens hensigtsmæssighed indgår til- og frakørselsforholdene for husdyrbruget. Såfremt husdyrbruget medfører væsentligt øgede trafikale og miljømæssige gener i nærområder (f.eks. mange transporter igennem landsbyområder m.v.), og hvis disse gener ikke kan afhjælpes ved valg af alternative til- og frakørselsforhold, kan myndigheden nægte at tillade eller godkende etablering af en ny virksomhed eller udvidelse af en eksisterende. De trafikale gener, herunder lugt, støv- og støjgener, kan eksempelvis opstå som følge af til- og frakørsel af dyr og